

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim tužitelj ističe prigovor nezakonitosti sustava promaknuća koji je na snazi u Revizorskom sudu Europske unije, uspostavljenog Odlukom 53-2014 koja se odnosi na promaknuća jer utjecala na sposobnost tijela za imenovanje (AIPN) da metodički otkrije razlike u načinu ocjenjivanja dužnosnika kakav primjenjuju različiti ocjenjivači prema svojoj subjektivnoj prosudbi.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je odlukom od 4. ožujka 2016. o nepromicanju tužitelja u razred AD 11 povrijeđen članak 45. Pravilnika o osoblju Europske unije jer AIPN nije proveo usporedbu njegovih zasluga na ravnopravnoj i objektivnoj osnovi na temelju usporedivih izvora informacija ili podataka.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je u obrazloženju podneska o odgovoru na podnesak o odbijanju prigovora navedeno da pobijana odluka sadrži više očitih pogrešaka u ocjeni.

Tužba podnesena 12. prosinca 2016. – Falcon Technologies International protiv Komisije

(Predmet T-875/16)

(2017/C 046/26)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Ujedinjeni Arapski Emirati) (zastupnici: R. Sciaudone i G. Arpea, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Komisiji izradu konačnog mišljenja;
- poništi pobijanu odluku; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnesena je protiv odluke Komisije od 14. listopada 2016. kojom je Komisija odbacila ponovni zahtjev tužitelja za pristup dokumentu „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*”.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga:

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾
 - prvo, tužitelj navodi da je pogrešno primijenjen pojam komercijalni interes u smislu članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001. Procjena koja proizlazi iz konačnog izvješća donesenog nakon dobro provedenog administrativnog postupka u odnosu na poštovanje Provedbene uredbe (EU) br. 920/2013 ⁽²⁾ od strane društva ICIM, koja se primjenjuje na prijavljena tijela, ne sadrži nikakav podatak koji se uobičajeno smatra komercijalnim. U svakom slučaju, šteta navodno nanesena ugledu koja proizlazi iz objavljivanja konačnog izvješća ne može sama po sebi biti dostatna za primjenu izuzeća iz članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001. Drugo, iz pobijane

odluke ne proizlaze na jasan, analitički i precizan način elementi zbog kojih je Komisija smatrala pristup društva FTI konačnom izvješću štetnim za društvo ICIM niti prikazuje rezultat odvagivanja vjerojatnih komercijalnih interesa društva ICIM i interesa njegovih komercijalnih partnera – pa tako i tužitelja – glede poznavanja stupnja pouzdanosti i vjerodostojnosti prijavljenog tijela.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešnom izuzimanju prevladavajućeg javnog interesa i pogrešnom tumačenju i primjeni članka 4. stavka 2. *in fine* Uredbe br. 1049/2001.

- pobijana odluka treba biti poništena jer je Komisija, s jedne strane, izuzela postojanje prevladavajućeg javnog interesa za otkrivanje i, s druge strane, postojanje drugih javnih interesa koji imaju prednost pred onima koji se štite člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001. Tužitelj smatra da je, protivno sudskoj praksi iz predmeta Komisija/EnBW⁽³⁾, ključni karakter konačnog izvješća, za pružanje pravne zaštite pred nacionalnim sudovima, bio izostavljen i nije bio smatran prevladavajućim javnim interesom. Pobijana odluka je, u svakom slučaju, zahvaćena pogreškom i zato jer se njome kao prevladavajući javni interesi nisu smatrali interesi koji se tiču zaštite tržišnog natjecanja i javnog zdravlja.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju i primjeni članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001

- konačno, Komisija nije pravilno ocijenila mogućnost davanja ograničenog pristupa konačnom izvješću čime je povrijedila načelo proporcionalnosti. Procjena Komisije koja ima administrativni karakter mogla je biti tajna do mjere do koje su bili navedeni osjetljivi i objektivno tajni podaci. Ništa nije sprječavalo pripremu javne verzije konačnog izvješća koje bi sadržavalo dostatno razumijevanje ocjene društva ICIM bez da se time otkriju moguće (iako malo vjerojatne) poslovne tajne.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

⁽²⁾ Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 920/2013 od 24. rujna 2013. o imenovanju i nadziranju prijavljenih tijela na temelju Direktive Vijeća 90/385/EEZ o aktivnim medicinskim proizvodima za ugradnju i Direktive Vijeća 93/42/EEZ o medicinskim proizvodima.

⁽³⁾ Vidjeti Sud Europske unije, presuda od 27. veljače 2014. u predmetu C-365/12 P, Komisija/EnBW, t. 107.

Tužba podnesena 14. prosinca 2016. – HJ protiv EMA-e

(Predmet T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: HJ (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku plaćanje jednog eura kao simboličnu naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu;
- naloži tuženiku da povuče Odluku od 22. srpnja 2015. i, slijedom navedenog, odgovor tužitelja od 23. srpnja 2015. koji se nalazi u osobnom dosjeu potonjeg;